Πλήθη κόσμου ἀποχαιρέτησαν τήν Κατίνα Παξινοῦ

ΠΑΡΕΣΤΗΣΑΝ ΠΟΛΙΤΙΚΟΙ ΚΑΙ ΟΛΟΙ ΣΧΕΔΟΝ ΟΙ ΗΘΟΠΟΙΟΙ

Ἡ ἀδελφή τῆς Κατίνας Παξινοῦ, Μαρία Ράλλη, ὁ συντετριμμένος Ἀλέξης Μινωτῆς, ὁ ἐγγονός καί ἡ κόρη τῆς μεγάλης ἠθοποιοῦ ἀκολουθοῦν τό φέρετρο

Πρώην πρωθυπουργοί καί ὑπουργοί, σύσσωμο, σχεδόν τό ἑλληνικό θέατρο, ἐκπρόσωποι τῶν Γραμμάτων καί τῶν Τεχνῶν καί χιλιάδες κόσμου ἀποχαιρέτησαν χθές τό ἀπόγευμα νωρίς τήν Κατίνα Παξινοῦ, ἡ κηδεία τῆς ὁποίας ἔγινε ἀπό τόν ναό τῆς Μητροπόλεως.

Ἀπό τίς 1 περίπου τό μεσημέρι πλῆθος κόσμου ἄρχισε νά πέρνει θέση στό ἐσωτερικό τοῦ νοσοῦ, τό ὁποῖο πολύ γρήγορα γέμισε ἀσφυκτικά. Στήν συνέχεια τό πλῆθος μαζεύθηκε στόν πρό τῆς Μητροπόλεως χῶρο, γιά νά καταφύλαξη σέ λίγο καί τίς γύρω παράδους, διακόπτοντας τήν κυκλοφορία. Χαρακτηριστικό στοιχεῖο τῆς χθεσινῆς προσέλευσης στήν κηδεία τῆς μεγάλης ἠθοποιοῦ, ἦταν ὅτι ἕνα μεγάλο ποσοστό τῶν παριστα-μένων ἦταν γνωστοί καί ἄγνωστοι ἀκόμη νέοι ἠθοποιοί καθώς καί πολλοί μαθητές δραματικῶν σχολῶν.

Μετά τό τέλος τῆς νεκρωσίμου ἀκολουθίας, τό πλῆθος ἦταν τόσο, ὥστε νά δγῆ μέ δυσκολία τό φέρετρο μέ τήν σορό, τίς ταινίες τοῦ ὁποίου κρατοῦσαν, σάν τιμητική φρουρά οἱ ἠθοποιοί Κάκια Παναγιώτου, Παντελῆς Ζερβός, Λ. Κωνσταντάρας, Κώστας Καστανάς καί Χρῆστος Πολίτης. Τήν στιγμή πού τό αὐτοκίνητο μέ τήν σορό ξεκινοῦσε γιά τό Α' Νεκροταφεῖο, τό πλῆθος ξέσπασε στό «τελευταῖο χειροκρότημα» γιά τήν διαπρεπῆ καλλιτέχνιδα, πού ἐπί 40 καί πλέον χρόνια, ὑπηρετοῦσε ἀκούραστη καί ἀκατάδλητη τήν ἑλληνική σκηνή.

Ἡ πομπή τῶν αὐτοκινήτων ξεκίνησε κατόπιν ἀπό τήν ὁδό Ἑρμοῦ μέ κατεύθυνση τό Νεκροταφεῖο, ἐνῶ τό πλῆθος τῶν πεζῶν ἀκολουθοῦσε. Στήν εἴσοδο τοῦ Νεκροταφείου πάνω ἀπό 1.000 ἄτομα πού εἶχαν ἀπό νωρίς καταλάβει τήν εἴσοδο, ἀκολούθησαν τήν γενική πομπή πρός τήν τελευταία κατοικία.

ΣΤΗΝ ΚΗΔΕΙΑ παρέστησαν οἱ κ. κ. Παναγιώτης Κανελλόπουλος, Γεώργιος Μαύρος, Ἰωάννης Ζίγδης, Δ. Παπασπύρου, Στ. Στεφανόπουλος καί Γρ. Κασιμάτης, οἱ περισσότεροι ἠθοποιοί τοῦ ἑλληνικοῦ θεάτρου, καθώς καί ἐκπρόσωποι τῶν Ἐπιστημῶν, τῶν Τεχνῶν καί τῶν Γραμμάτων. Μεταξύ αὐτῶν οἱ ἀκόλουθοι (ἀλφαβητικά): Ε. Ἀνουσάκη, Ἀλ. Ἀλεξανδράκης, Β. Ἀνδρεόπουλος, Γ. Ἀργύρης, Β. Ἀνδρονίδης, Μ. Ἀρώνη, Α. Βαλάκου Ε. Βεργῆ, Σπύρος Βασιλείου, Στ. Βόκοβιτς, Ἀλ. Βουγιουκλάκη, Κ. Γεωργουσόπουλος, Δ. Γιατράς, Θ. Ἔξαρχος, Β. Ζαβιτσιάνου, Β. Ζουμπουλάκη, Ε. Ζαφειρίου, Μ. Κουμανταρέας, Ν. Κούρκουλος, Μ. Κατράκης, Λ. Κωνσταντάρας, Κατερίνα, Κάρολος Κούν, Ἰάκωβος Καμπανέλλης, Στρ. Καρράς, Τζ. Κορέζη, Κ. Καζάκος, Ἀλέκα Κατσέλη, Νόρα Κατσέλη, Ἄννα Κυριακού, Θ. Κωτσόπουλος, Κ. Καστανάς, Λ. Κολλέργης, Γ. Κουναβοῦτος, ὁ ἀκαδημαϊκός κ. Ν. Λούρος, Β. Μανωλίδου, Δ. Μυράτ, Α. Παρίδης, Τ. Μηλιάδης, Σ. Μουστάκας, Γ. Μιχαηλίδης, ὁ γενικός διοικητής τοῦ ΟΚΘΕ κ. Παξινός, ὁ Παντελής Πρεβελάκης, καθώς καί οἱ Ν. Παγώνη, Κ. Παναγιώτου, Μεν. Παλλάντιος, Β. Πάλλης, Χρ. Πολίτης, Δ. Παπαγιαννάκης, Δημήτρης Ρουτήρης, Γιάννης Σιδέρης, Δ. Σκούρα, Γιάννης Τσαρούχης, Τάσσος, Ἄγγελος Τερζάκης, Ν. Τζόγιας, Ν. Τριανταφυλλίδη, Γ. Τζαβέλλας, Β. Φράγκος, Γ. Φούντας, Δ. Χαμουδόπουλος, Ἐλ. Χαλκούση καί Δημ. Ψαθᾶς.

Οἱ ἐπικήδειοι

ΕΠΙΚΗΔΕΙΟΥΣ ἐξεφώνησαν ὁ ὑπουργός Πολιτισμοῦ καί Ἐπιστημῶν κ. Κ. Παναγιωτάκης, ὁ Στέλιος Βόκοβιτς ἐκ μέρους τῶν ἠθοποιῶν τοῦ Ἐθνικοῦ Θεάτρου, ἐκπρόσωποι τοῦ Σωματείου Ἑλλήνων Ἠθοποιῶν, τοῦ Ταμείου Συντάξεων Ἠθοποιῶν, τῆς Ἑνώσεως Μουσικῶν καί Θεατρικῶν Κριτικῶν, τῆς Ἐθνικῆς Ἑταιρείας Ἑλλήνων Λογοτεχνῶν, τῆς Πανελληνίου Ἑνώσεως Ἐλευθέρου Θεάτρου καί ὁ Ἄγγελος Τερζάκης.

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ κ. Παναγιωτάκης τόνισε μεταξύ τῶν ἄλλων:

«Ἄς γέμουν ὑπερηφανείας ὁ Πειραιεύς ὡς γενέτειρα καί τῶν Ἑλλήνων ἡ χώρα διά τήν καλλιτέχνιδα καί τήν δημιουργόν, διά τήν μητέρα καί τήν ἐπ' ἀγαθῷ ὁδοιπαρεύσασαν.

»Ἄς εὐλογοῦν καί οἱ οὐρανοί καί τῶν ψυχῶν αἱ δεήσεις τήν ὥραν τῆς μεγάλης κατά Θεόν καί πίστιν δοκιμασίας.

»Ἐπιμένουν τά φῶτα καί αἱ σκιαί, ἐπιμένουν οἱ κώδωνες τῆς ἐκκλησίας καί τῆς σκηνῆς, ἐπιμένουν οἱ ἁπλοῖ καί αὐθόρμητοι νά Σέ ἀκούουν πάντοτε, Μάνα Κουράγιο: "Τά κολλίτερα σχέδια ἔχουν χαλάσει ἀπ' τή μικροπρέπεια ἐκείνων πού ἤταν γιά νά τά ἐκτελέσουν... Χαίρομαι γιά τήν εἰρήνη κι' ἄς καταστράφηκα... Θά τά καταφέρω...».

»Σέ εὐχαριστοῦμεν, Κατίνα Παξινοῦ...».

Ὁ κ. Τερζάκης

Ὁ λόγος τοῦ Ἀγγέλου Τερζάκη εἶχε ὡς ἑξῆς:

«Εἶναι πολύ βαρειά ἡ αὐλαία πού ἔπεσε χτές τ' ἀπόγευμα γιά νά μπορῶ νά τήν παρομείρω, Κατίνα Παξινοῦ, καί νά ὑποκλιθῶ μπροστά σου. Τά λόγια, πάλι, δέν βοηθᾶνε: χανουν τό ἀνάστημά τους ὅταν εἶναι νά μετρηθοῦν μέ μορφές σάν τή δική σου. Κι' ὅμως, λόγια κι' αὐλαια, νά τά συστατικά τῆς Τέχνης πού ὑπηρέτησες μέ τόσο πάθος, ἀλύγιστη, ὡς τή στερνή σου ὥρα. Θά δοκιμάσω νά τά συνομολογήσω γιά νά ψελλίσουν ὅ,τι δέν λέγεται: Τό κενό πού ἀφήνεις, τό βαθύ τραῦμα πού προκαλεῖς μέ τήν ἀπροχώρησή σου.

»Δέν εἶναι πώς ὑπηρέτησες τό θέατρο. Ὑπηρέτησες ἐκεῖνο τό θέατρο πού δέν χρειάζεται παρά μόνο τό λάγο καί μιάν αὐλαία. Τό λεμε, κάποιοι ἀμετανόητοι, τό Μεγάλο Θέατρο. Σ' ἐκεῖνο χώραγε τό ἀνάστημά σου, μόνον ἐκεῖ μπροῦσες νά δικαιωθεῖς. Καί ἤρουν μιά ἀπό τίς λιγοστές μέσα στόν κόσμο μορφές τίς ἄξιες νά τό δικαιώνουν. Πρόβαλες τήν Ἑλλάδα στο παγκόσμιο ἐπίπεδο. Αὐτό πιά λέγεται Τέχνη πού γράφει Ἱστορία.

Τώρα πού μᾶς φεύγεις, δέν θρηνῶ γιατί πληρώνεις τόν ἀδυσώπητο φόρο τῆς ἀνθρώπινης μοίρας. Θρηνῶ τό Θέατρο. Θέλω νά πιστεύω πώς εἶμαστε ἀρκετοί ἐδῶ γύρω σου, καί σ' ὅλη τήν Ἑλλάδα, πού καταλαβαίνουμε τί νόημα ἔχει αὐτός ὁ λόγος. Βλέπω στόν ἀέρα δραματικά πρόσωπα γεννημένα ἀπό ποιητές μεγάλους, πού δίχως ἐσένα θά περιφέρονται στό ἑξῆς σάν ψυχές ἀνεμοδιωγμένες, ψάχνοντας νά βροῦν κορμί γιά νά ἐνσαρκωθοῦν. Θά παραλλάξω λοιπόν τόν φημισμένο τίτλο τοῦ Σικελιανοῦ συγγραφέα καί θά πῶ ὅτι ὑπάρχει κάτι πικρότερο ἀπό τό νά γυρεύουν μάτια συγγραφέα μερικά πρόσωπα: Εἶναι τό νά γυρεύουν ἠθοποιό ἄξιο νά τ' ἀναστήσει. Ἀπό τή στιγμή πού σάπασες, Κατίνα Παξινοῦ, ἔσπασε μιά ἀπό τίς ἐλάχιστες χορδές πού κρύβουν μέσα τους τόν πλοῦτο καί τόν παλμό τοῦ Μεγάλου Θεάτρου.

Στέκομαι ἐδῶ στήν ἀκρολιμανιά ἀνήμπορος καί γνέφω μέ τό μαντήλι καθώς τό πλοιάριο σέ παίρνει λάμποντας πάνω στά σκοτεινά νερά. Δέν ἀντιπροσωπεύω τίποτα γενικότερο ἤ ἐπίσημο, ὀργάνωση, ὁμάδα, Ἀρχή. Εἶμαι ἕνας μονοχτύπος ἐργάτης τοῦ Θεάτρου. Γι' αὐτό κι' ὅ,τι εἶπα ἔχει ἕναν μονάχα τίτλο: τόν ἐξομολογητικό, Κατίνα Παξινοῦ, φεύγοντας, ἀφήνεις ἐδῶ σ' ἐμᾶς τό ἀναντικατάστατο. Κολό σου κατευόδιο γιά ὅ,τι μᾶς ἔδωσες καί γιά ὅ,τι μᾶς παίρνεις».

Τά στεφάνια

ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΑ ἀπό 100 ἦταν τά στεφάνια πού ἀπέστειλαν φίλοι, θαυμαστές καί συγγενεῖς τῆς Κατίνας Παξινοῦ.

Στό ἁπλό μέ ὅστρα λουλούδια στεφάνι τοῦ Ἀλέξη Μινωτῆ ἦταν γραμμένες οἱ λέξεις: «Στήν Κατίνα μου, Ἀλέκος».

Ἀνάμεσα στά ἄλλα στεφάνια: τοῦ Πρωθυπουργοῦ κ. Παπαδοπούλου, τοῦ Ὀργανισμοῦ Κρατικῶν Θεάτρων, τοῦ Ἐθνικοῦ, τῆς Λυρικῆς, τῆς Πανελληνίου Ἑνώσεως Ἐλευθέρου Θεάτρου, τῆς Κρατικῆς Ὀρχήστρας Ἀθηνῶν, τοῦ Θεάτρου Τέχνης, τοῦ Σωματείου Ἠθοποιῶν, τῆς Υ.Ε.Ν.Ε.Δ., τῆς Ἑταιρείας Θεατρικῶν Συγγραφέων τοῦ Δήμου Πειραιώς, τῆς Ἑνώσεως Θεατρικῶν - Μουσικῶν Κριτικῶν τοῦ Συνδέσμου Ἑλλήνων Λογοτεχνῶν, τῶν ἠθοποιῶν τοῦ Ἐθνικοῦ, τῶν Ἠθοποιῶν τοῦ Κρατικοῦ Βορείου Ἑλλάδος, τοῦ Σωματείου Ἑλλήνων Τεχνικῶν Θεάτρων τῶν Τεχνιτῶν τοῦ Θεάτρου Τέχνης, τοῦ Κοιρόλου Κούν, τῶν Δ. Μυράτ καί Β. Ζουμπουλάκη, τοῦ Μόνου Κοπρόκη, τῆς Αἰκατερίνης Σοφ. Βενιζέλου, τῆς Μαίρης Ἀρώνης, τοῦ Ἀνδρέα Παρίδη, τοῦ Πάνου Κόκκα, τοῦ Λάμπρου Κωνσταντάρα, τοῦ Ἀρ. Ὠνώση, τῶν Βουγιουκλάκη—Παπαμιχαήλ, Καρέζη — Καζάκου, Ἀλεξανδράκη — Γαληνέα, Φέρτη — Καλογεροπούλου, τοῦ Γιάννη Μηλιάδη καί πολλῶν ἄλλων.

Τά θέατρα

Ἀξίζει νά σημειωθῆ ὅτι ὅλα τά Ἀθηναϊκά Θέατρα, διέκοψαν χθές τίς παραστάσεις τους γιά νά ἀναγνωσθοῦν τήν εἴδηση τοῦ θανάτου τῆς Κατίνας Παξινοῦ, καί γιά νά τηρήσουν ἕνος λεπτοῦ σιγή.

Ψήφισμα τοῦ Ο.Κ.Θ.Ε.

«Τό Διοικητικόν Συμβούλιον τοῦ Ὀργανισμοῦ Κρατικῶν Θεάτρων Ἑλλάδος, ἐπί τῷ ὀδυνηρῷ ἀγγέλματι τοῦ θανάτου τῆς κορυφαίας μορφῆς τοῦ Ἑλληνικοῦ Θεάτρου Κατίνας Παξινοῦ, ἤτις διά τῆς μεγάλης καλλιτεχνικῆς της προσφορᾶς ἐλάμπρυνε τήν ἱστορίαν τοῦ Ἐθνικοῦ Θεάτρου, ἀποφασίζει ὅπως:

1) Καταθεθῆ στέφανος εἰς τήν σορόν τῆς μεταστάσης.

2) Παρακολουθήσουν τήν κηδείαν ἐκπρόσωποι αὐτοῦ καί τοῦ Ε.Θ.

3) Σταλοῦν συλλυπητήρια πρός τήν οἰκογένειαν τῆς μεταστάσης.

4) Τηρηθῆ ἑνός λεπτοῦ σιγή πρό τῆς ἐνάρξεως τῶν παραστάσεων τῶν θεατρικῶν μονάδων τοῦ Ο.Κ.Θ.Ε. κατά τήν ἡμέραν τῆς κηδείας καί

5) Δημοσιευθῆ τό παρόν ψήφισμα εἰς τόν Τύπον».

Ἡ Νέα Πορεία

Ὁ Θίασος «Νέα Πορεία», συμμετέχοντας στό βαρύ πένθος τοῦ Ἑλληνικοῦ Θεάτρου γιά τήν ἀπώλεια τῆς μεγάλης μας Κατίνας Παξινοῦ, σάν ἐλάχιστο φόρο τιμῆς στήν μνήμη της κατοθέτει ὀντί στεφάνου τό ποσόν τῶν 1.000 δρχ. ὑπέρ τοῦ Ταμείου Συντάξεων Ἠθοποιῶν.

Τό φέρετρο ἔχει φτάσει στό Α' Νεκροταφεῖο καί μετοφέρεται γιά τήν «τελευταία κατοικία»

Γαλλικές ἀνασκαφές στούς Δελφούς στήν Κρήτη, στήν Θάσο καί τό Ἄργος

ΟΙ ΧΘΕΣΙΝΕΣ ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ ΓΙΑ ΤΟ ΕΡΓΟ ΤΗΣ ΓΑΛΛΙΚΗΣ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΗΣ ΣΧΟΛΗΣ ΚΑΤΑ ΤΟ 1972

Χθές τό ἀπόγευμα, στήν Γαλλική Ἀρχαιολογική Σχολή, ὁ διευθυντής της κ. Πιέρ Ἀμαντρύ, ἀνακοίνωσε τά ἀποτελέσματα τῶν γαλλικῶν ἀνασκαφῶν πού διενεργήθησαν στήν Ἑλλάδα τό 1972. Ὅπως κάθε χρόνο, ἡ Γαλλική Ἀρχαιολογική Σχολή συνέχισε τίς ἔρευνές της στούς Δελφούς, στά Μάλια τῆς Κρήτης, στήν Θάσο καί στό Ἄργος. Μιά συμπληρωματική, μικρή ἀλλά ἐνδιαφέρουσα, ἔρευνα ἔγινε στήν πόλη Ὑπατός τῆς Βοιωτίας, δόρεια τῆς Κωπαΐδας. Στήν Ὑπατό οἱ ἀρχαιολόγοι κ. Ἐτιέν καί κ. Κρεπφέρ μελέτησαν τά ἀρχαϊκά πολυγωνικά τείχη τῆς ἀκροπόλεως ὅπου εἶναι χαραγμένες ἐπιγραφές τοῦ 3ου π.Χ. αἰώνα. Οἱ ἐπιγραφές αὐτές εἶναι κατάλογοι τῶν πολιτῶν πού ὑποχρεωτικά πρέπει νά κάνουν τήν θητεία τους στό Κοινό τῶν Βοιωτῶν. Χάρη στούς καταλόγους αὐτούς μποροῦν τώρα οἱ ἀρχαιολόγοι νά καθορίσουν τήν χρονολογία τῶν ἀρχόντων τοῦ Κοινοῦ καί ἑπομένως νά γνωρίσουν μέ μεγαλύτερη ἀκρίβεια τίς χρονολογίες τῆς ἱστορίας τῆς Βοιωτίας. Ἐξ ἄλλου, δύο νέες ἐπιγραφές πάνω σέ μία πέτρα τοῦ τείχους ἦλθαν στό φῶς τό 1972 καί ἐπέτρεψαν στούς μελετητές νά ἀναθεωρήσουν τίς χρονολογίες τῶν ἀρχόντων.

Στά Μάλια, κάτω ἀπό τήν διεύθυνση τοῦ κ. Ζ. Πουρσά, διενεργήθηκαν ἀνασκαφές στό λεγόμενο «τμῆμα Μύ» — στήν περιοχή ὅπου πιθανῶς νά ἦσαν τά πρῶτα ἀνάκτορα καί ἦλθε στό φῶς ἡ δόρεια πτέρυγα τοῦ δυτικοῦ κτιρίου. Ἀποκαλύφθηκε μία πρώτη ὁμάδα τεσσάρων δωματίων πού δίνουν σ' ἕναν διάδρομο. Στά δύο ἀπό τά δωμάτια ἦλθαν στό φῶς πολλά σύρτρατα κεραμικῆς πού εἶχαν πέσει ἀπό τόν πρῶτο ὄροφο τοῦ κτιρίου. Ἀποκαλύφθηκε ἐπίσης ἕνα ἄλλο συγκρότημα δωματίων πρός τά δυτικά: τό συγκρότημα αὐτό ἀποτελεῖται ἀπό ὑπόγειες αἴθουσες, μιά μικρή αὐλή, μιά στενόμακρη αἴθουσα μέ ἐπίστρωση ἀπό κονίσματα, χωρισμένη σέ τρία μικρά διαμερίσματα. Στό κεντρικό διαμέρισμα βρέθηκαν, σπασμένες καί σκορπισμένες στό δάπεδο, πολλές μεγάλες λυχνίες — λίθινες καί πηλίνες — μαζί ἕνας σωρός ἀπό λίθινα καί πήλινα βορίδια. Στό ἴδιο αὐτό διαμέρισμα βρέθηκαν καί τά σημαντικώτερα εὑρήματα τῆς ἀνασκαφῆς: ἀγγεῖα — δυστυχῶς πολύ σπασμένα — μέ ἀνάγλυφη διακόσμηση. Ἐκτός ἀπό τά γνωστά θαλασσινά μοτίβα — κοχύλια καί καβούρια — ἐμφανίζονται στά ἀγγεῖα αὐτά πολύ νεώτερα μοτίβα — γάτες καθισμένες σ' ἕνα τοπίο μέ δένδρα καί μία ξαπλωμένη σφίγγα — τά ὁποῖα θέτουν προβλήματα γιά τίς σχέσεις τῆς μινωικῆς Κρήτης μέ τήν αἰγυπτιακή τέχνη. Κατά τίς ἀνασκαφές στά Μάλια ἦλθε ἐπίσης στό φῶς μία σφραγίδα μέ ἱερογλυφικά.

Στούς Δελφούς ἀπό τόν κ. Π. Ὠπέρ, ἔγιναν δοκιμαστικές τομές στό στάδιο. Σκοπός τῶν ἐρευνῶν ἦτον νά καθορισθῆ ἡ χρονολογία τοῦ Σταδίου. Ἐξ ἄλλου ἡ Γαλλική Σχολή ἑτοιμάζει τήν ὁριστική δημοσίευση τοῦ σταδίου τῶν Δελφῶν ἡ ὁποία δέν ἔχει γίνει ἀπόσμα, παρ' ὅλο πού ὁ χῶρος ἔχει ἀνασκαφῆ ἀπό τό 1894. Μιά ἐντυπωσιακή ἀνακάλυψη τοῦ 1972 ἦταν ἕνας ἀποθέτης ἑλληνιστικῆς ἐποχῆς πού βρέθηκε ἀνατολικά τοῦ Ἱεροῦ τοῦ Ἀπόλλωνα. Ἐκεῖ ἦλθαν στό φῶς πλῆθος ἀπό χάλκινα ἀντικείμενα, ἀρκετά νομίσματα Αἰγίνης μέ τήν παράσταση τῆς χελώνας καί ἕνα θαυμάσιο χάλκινο φιδί πού ἴσως νά ἦταν διακοσμητικό στοιχεῖο ἤ ἐξάρτημα ἑνός ἔπιπλου ἤ σκευους. Ἐργασίες ἔγιναν ἐπίσης καί στό Μουσεῖο τῶν Δελφῶν, ὅπου ἐπισκευάζεται καί συντηρεῖται ἕνας ἀλιμάνι τῆς Θάσου μέ τήν Ἀγορά. Ὁ δράμας χρησιμοποιήθηκε ἀπό τόν 4ο π. Χ. αἰώνα ἕως τόν 7ο μ. Χ. Πρός τόν θορρᾶ ἦλθε στό φῶς μία αὐλή πού χρονολογεῖται στίς ἀρχές τῆς ρωμαϊκῆς ἐποχῆς (1ο μ. Χ. αἰώνα) καί μία ἐξέδρα καί δάσεις γιά ἀγάλματα τά ὁποῖα ἔχουν δυστυχῶς χαθῆ. Οἱ τρεῖς πλευρές τῆς αὐλῆς ἦταν περιστοιχισμένες ἀπό ἕνα περιστύλιο. Ἡ τέταρτη ἀκουμποῦσε στήν στοά τῆς Ἀγορᾶς. Πρός τόν νότο τοῦ τομέα αὐτοῦ ἦλθε στό φῶς μία σειρά καταστημάτων τοῦ 3ου—4ου μ. Χ. αἰώνα. Μεσα σ' ἕνα ἀπό αὐτά βρέθηκε μία ἐπιγραφή τριάντα περίπου σειρῶν ἡ ὁποία ἦταν ἕνα ψήφισμα πρός τιμήν ἑνός ξένου δικαστῆ πού εἶχε ἔλθει νά διαιτητεύση διαφονίας τῶν κατοίκων τῆς Θάσου. Ὅλη αὐτή ἡ περιοχή φαίνεται νά κατοστρόφηκε στόν 6ο μ. Χ. αἰώνα. Ἀρχιτεκτονικά μέλη τοῦ περιστυλίου καθώς καί τμήματα τῆς ἐξέδρας χρησιμοποιήθηκαν γιά τήν κατασκευή ἑνός ἀμυντικοῦ τοίχου. Οἱ προσπάθειες τῶν ἀρχαιολόγων νά φθάσουν σέ χαμηλότερα — ἀρχαϊκά καί κλασικά— στρώματα ἀπέτυχαν γιατί τούς ἐμπόδισε τό νερό.

Κοντά στό στρατιωτικό λιμάνι ἐρευνήθηκαν τά ὑπολείμματα ἑνός βυζαντινοῦ φρουρίου τοῦ τέλους τοῦ 14ου αἰώνα. Τό φρούριο ἀποτελεῖτο ἀπό ὀύο προπύργια τά ὁποῖα χώριζε μία τάφρος. Στά θεμέλια ἑνός ἀπό τούς πύργους βρέθηκαν τάφοι, πιθανῶς τῶν στρατιωτῶν τῆς φρουρᾶς.

Στήν Πύλη τοῦ Σιληνοῦ, οἱ ἔρευνες συνεχίσθηκαν πρός τό μέρος τῆς πόλεως, καί ἔφερον στό φῶς ἕναν μάλλον φτωχό συγκρότημα οἰκιῶν. Τά σπίτια ἦσαν κτισμένα δεξιά καί ἀριστερά ἑνός δρόμου πού ὁδηγοῦσε στήν Ἀκρόπολη, καί ἔχουν κατοικηθῆ ἀπό τά ἀρχαϊκά χρόνια. Ἴσως πλημμύρες ἤ καταρρακτώδεις βροχες νά ὑπῆρξε ἡ αἰτία τῆς ἐγκαταλείψεως τῶν οἰκιῶν αὐτῶν, στόν 3ο π. Χ. αἰώνα. Ἡ χρονολογία τῆς ἐγκαταλείψεως καθορίσθηκε ἀπό εὑρήματα νομισμάτων τῆς Θάσου τοῦ 5ου καί 4ου π. Χ. αἰώνα καί ἀρκετῶν ἀθικτων κοινῆς χρήσεως ἀγγείων τοῦ 4ου π. Χ. αἰώνα. Ὁ δρόμος συνεχίσθηκε νά χρησιμοποιεῖται καί στά ἑλληνιστικά χρόνια.

Ἀνάμεσα ἀπό Ἡράκλειο καί στήν Πύλη τοῦ Σιληνοῦ συνεχίσθηκαν οἱ ἔρευνες τοῦ 1971 καί ἀποκαλύφθηκαν δύο παράλληλοι δρόμοι πού ὁδηγοῦσαν στήν Ἀκρόπολη. Ἀνάμεσα στούς δύο δρόμους βρέθηκαν ἴχνη πολύ φτωχῶν κατοικιῶν. Ὁ οἰκισμός αὐτός φαίνεται νά χρησιμοποιήθηκε ἀπό τά ἀρχαϊκά ἕως τα ρωμαϊκά χρόνια.

Γιά τίς ἀνασκαφές στό Ἄργος μίλησε ὁ κ. Φρανσίς Κρουασσάν, ὁ Γενικός Γραμματεύς τῆς Γαλλικῆς Ἀρχαιολογικῆς Σχολῆς. Στίς ἀνασκαφές αὐτές μετεῖχαν οἱ κ.κ. Ρ. Ὠπέρ, Ρ. Ἐτιέν καί Α. Πασκιέ.

Τό ἱερό τῆς Ἀφροδίτης, νοτίως τοῦ ρωμαϊκοῦ Ὠδείου, ἔχει ἤδη ἀνακαλυφθῆ καί ἀνασκαφῆ τό 1967 καί 1968, καί ἔχουν ἔλθει ἀπό φῶς πολλά σημαντικά ἀναθήματικά ἀγγεῖα καί εἰδώλια. Τό 1971 ἐρευνήθηκε ὁ περίβολος τοῦ ἱεροῦ. Στό ἐξωτερικό τοῦ ἑλληνιστικοῦ περιβόλου ἀνακαλύφθηκαν τρεῖς ὀρθογώνιες βάσεις ἀπό πωρόλιθο καί ἕνα στρῶμα γεμάτο ἀπό ἀρχαϊκά εἰδώλια. Ἔτσι τό 1972 ἐρευνήθηκε συστηματικά ὁ τομέας αὐτός, καί ἀνακαλύφθηκε μία στοά μέ ξύλινους κίονες. Τό πίσω τμῆμα τῆς στοᾶς ἀποτελεῖται ἀπό ἕναν μεγάλο ἀναλημματικό τοῖχο, πού φαίνεται νά ἦταν ὁ ἀρχαῖος περίβολος. Στήν στοά αὐτή βρέθηκαν πολλά πήλινα καί μολύβδινα εἰδώλια καί ἀγγεῖα τῆς ὀρχαϊκῆς ἐποχῆς. Οἱ ἔρευνες θά συνεχιστοῦν τό 1973, ἕως τό σημεῖο πού βρίσκεται ὁ σύγχρονος δρόμος.

Στήν περιοχή τῆς Ἀγορᾶς συνεχίσθηκαν οἱ ἔρευνες, βορείως τῆς Στοᾶς καί κοντά σ' ἕνα δημόσιο κτίριο τοῦ 5ου π.Χ. αἰώνα. Οἱ ἀνασκαφές τοῦ 1972 ἔδειξαν ὅτι κάτω ἀπό τό κτίριο αὐτό ὑπῆρχαν παλαιότερα κτίσματα, ἀλλά πολύ κατεστραμμένα. Λίγο βορειότερα, σ' ἕνα οἰκόπεδο κοντά στό δρόμο τοῦ θεάτρου, βρέθηκαν μεγάλα θεμέλια ρωμαϊκῆς ἐποχῆς, τά ὁποῖα ἀνήκουν σέ κάποιο σημαντικό κτίριο. Δυστυχῶς τό κτίριο σκεπάζεται ἀπό τόν σύγχρονο δρόμο. Τά εὑρήματα αὐτά μαρτυροῦν, τόνισε ὁ κ. Κρουασσάν, πόσο ἀναγκαία εἶναι ἡ ἀπαλλοτρίωση μιᾶς μεγάλης περιοχῆς γύρω ἀπό τήν Ἀγορά, ὥστε νά ἀποκαλυφθῆ καί νά ἀξιοποιηθῆ τουριστικά ὅλη ἡ καρδιά τῆς ἀρχαίας πόλης.

Τέλος, νοτιοανατολικά τοῦ θεάτρου ἔγιναν ἔρευνες σ' ἕνα πολυτελές συγκρότημα λουτρῶν, πού εἶχε ἤδη ἀποκαλυφθῆ τό 1954. Τό δόρειο τμῆμα του σώζεται ἀπό μιά ἀψιδωτή αἴθουσα, ἕναν προθάλαμο, μία αὐλή μέ τρεῖς δεξαμενές καί ἕνα θερμαντικό σύστημα. Στήν δόρεια δεξαμενή ἀποκαλύφθηκαν ἕνας ἄθικτος κίονας καί δύο ἀγάλματα — τοῦ Ἀσκληπιοῦ καί τῆς Τύχης — καθώς καί τμήματα ἀπό τήν διακόσμηση τοῦ κτιρίου, πού ἔπεσαν μέσα στή δεξαμενή, ὅταν τό κτίριο καταστράφηκε. Στό ὑπόγειο τοῦ κτιρίου βρέθηκαν κι' ἄλλα ἀγάλματα καί θραύσματα ἀγαλμάτων, καθώς καί πολλά ἀρχιτεκτονικά μέλη, τά ὁποῖα θά ἐπιτρέψουν νά γίνουν μερικές ἀναστηλώσεις. Ἡ ἀνασκαφή θά συνεχισθῆ τό 1973.

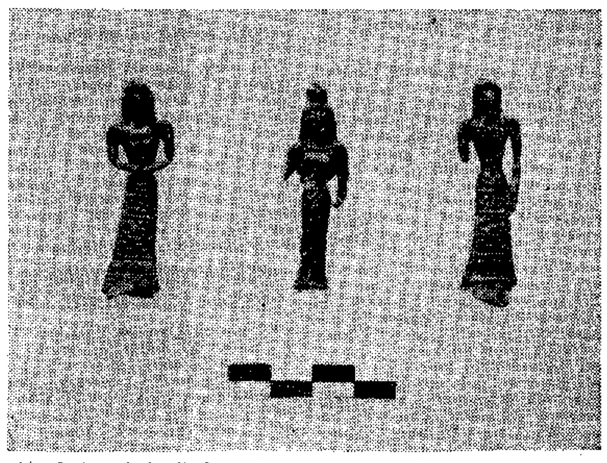

Ἀγαλματίκια ἀπό μόλυβδο τοῦ 6ου π.Χ. αἰώνα. Βρέθηκαν στό Ἄργος ἀπό τούς Γάλλους ἀρχαιολόγους

Σφίγγα ξαπλωμένη: κομμάτι ἀπό τήν ἀνάγλυφη διακόσμηση ἑνός ἀγγείου, τό ὁποῖο βρέθηκε στά Μάλια κατά τήν διάρκεια τῶν ἀνασκαφῶν τῆς Γαλλικῆς Ἀρχαιολογικῆς Σχολῆς

ΘΕΑΤΡΑ

ΑΘΗΝΑ (Δεριγνί καί Πατησίων, τηλέφ. 837.330. Φέρτης — Καλογεροπούλου): «Λούλ».

ΠΑΙΛΙΚΗ ΣΚΗΝΗ (Τετάρτη 5 μμ., Σάββατο 5 μ.μ., Κυριακή 11 π.μ. καί 3 μ.μ.): «Πινόκιο».

ΑΘΗΝΩΝ (Βουκουρεστίου 10, τηλέφ. 3235.524 Μυράτ — Ζουμπουλάκη): «Ἕνα παράξενο τάμα».

ΑΚΑΔΗΜΟΣ (Ἱπποκράτους 17, τηλέφ. 625.119. Θίασος Μινωτῆ—Παξινοῦ): «Σάν γεραναί τήν ἀνοιξη»

ΑΚΡΟΠΟΛ (Ἱπποκράτους 9—11, τηλέφ. 614.481). Ἐπιθεώρηση: «Πού νά βροῦμε ἀρχηγό».

ΑΛΑΜΠΡΑ (Σταυρνάρα 53, τηλέφωνον 527.497. Νίκος Κούρκουλος): Σ. Μρόζεκ: «Γάνγκο».

ΑΛΙΚΗ (Ἀμερικῆς, τηλέφ. 3244.146, Βουγιουκλάκη — Παπαμιχαήλ): «Ἡ θεατρίνα».

ΑΛΦΑ (Πατησίων - Στουρνάρα, τηλέφ. 538.742, Λήνοσς, Φωτίου, Μιχαλακόπουλος): «Ὁ δισταπιος 702».

ΑΜΙΡΑΔ (Ἀμερικῆς 10, τηλ. 639.385) «Ἐκλογές τοῦ Μπόστ».

ΑΝΔΛΥΤΗ (Ἀντωνιάδου 4, τηλ. 839. 739): «Ἀγάπη μου Οὐάουα».

ΑΥΛΑΙΑ (Κουντουριώτου καί 31 Μπαρρίας Πασαλιμάνι, τηλ 422.019). Γ. Κατσαμπῆ «Ὁ Μαγκούφης».

ΑΝΟΙΚΤΟ ΘΕΑΤΡΟ (Κεφαλληνίας 18 καί Κυκλάδων, τηλ. 835.070): Ζ. Μιαλ: «Κυριακάτικος περίπατος». Σά τιρα.

ΒΕΜΠΟ (Καρόλου 18, τηλ. 523.453). (Βασκόπουλος Λάσκαρη) «Ἐρασταί τοῦ ἀνείρου».

ΒΕΡΓΗ (Βουκουρεστίου 1, τηλ. 3235. 235, Νέα Πορεία), Ι. Καμπανέλλη: «Παραμύθι χωρίς ὄνομα».

ΒΡΕΤΑΝΝΙΑ (Πανεπιστημίου 7, τηλ. 321.579, Ἄννα Συνοδινού): Μπρέχτ, «Ἀντιγόνη».

ΓΚΛΟΡΙΑ (Ἱπποκράτους 7, τηλέφωνον